

τεύχος

τεύχος, το, ουσ. [<μτγν. τεῦχος], το τεύχος·

- *έχασες τεύχη*, λέγεται συνήθως με κάποια ειρωνική διάθεση σε άτομο που για κάποιο λόγο δεν είναι γνώστης όλων των επίμαχων πτυχών κάποιας υπόθεσης ή διαμάχης: «τι γίνεται με τον τάδε, τη χώρισε αυτή που είχε; - Έχασες τεύχη, γιατί την παντρεύτηκε || εντέλει τραβήχτηκαν στα δικαστήρια οι τάδε; - Έχασες τεύχη, γιατί τα βρήκαν και τώρα είναι μέλι γάλα». Συνήθως η γρ. κλείνει με το *δικέ μου*. Η φρ. από το 2003, παρότι η πώληση διαφόρων εγκυκλοπαιδειών ή άλλων μεγάλων έργων σε τεύχη, άνθισε τη δεκαετία του 1960. Συνών. *έχασες επεισόδια / έχασες σελίδες*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας